

Toinen kanneperuste koskee vain muiden jäsenvaltioiden osalta mahdollisesti oikeutetun rahoitusoikaisun Luxemburgin suurherttuakuntaan ulottamisen lainvastaisuutta. Ohjelman toiminnassa Luxemburgin suurherttuakunnassa ei ole todettu mitään sääntöjenvastaisuuksia. Se seikka, että Luxemburg on suostunut osallistumaan yhteiseen hankkeeseen Saksan, Belgian, Ranskan ja Alankomaiden kanssa, ei oikeuta sitä, että se joutuisi kärsimään sen omia hankkeita koskevan rahoitusoikaisun muodossa hollantilaisten ja saksalaisten hankkeiden tarkastuksissa havaittujen ja lähes yksinomaan julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyä koskevien säännösten väitetyistä noudattamatta jättämisestä johtuvien virheiden tai heikkouksien kielteisistä vaikutuksista. Vaikka kyseessä on viiden jäsenvaltion yhteinen osallistuminen samaan ohjelmaan, vastuu julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyistä kuuluu yksinomaan kyseisten jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille.

Kanne 8.3.2010 — Insula v. komissio

(Asia T-110/10)

(2010/C 134/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja J.-D. Simonet ja asianajaja P. Marsal)

Vastaaja: Euroopan unionin komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi ja se on todettava perustelluksi
- on todettava, että komission vaatimus, joka koskee 84 120 euron palauttamista, on perusteeton ja näin ollen komissio on velvoitettava antamaan 84 120 euron suuruinen hyvityslasku
- on todettava, että kanne on kirjallista ja suullista käsittelyä varten yhdistettävä asiaan T-366/09, koska kysymyksessä olevat kanteet liittyvät toisiinsa
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii välityslausekkeeseen perustuvalla kanteellaan unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että 28.1.2010 päivätty veloitusilmoitus, jolla komissio vaatii kantajalle maksettujen ennakkojen palauttamista OLAF:in tarkastuskertomuksen perusteella, ei ole tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä energian, ympäristön ja kestävä kehityksen alalla koskevan erityisohjelman puitteissa tehdyn EL HIERRO (NNE5/2001/950)-sopimuksen lausekkeiden mukainen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

Ensimmäisellä perusteellaan kantaja kiistää sen, että komissio voisi vaatia OLAF:in vuoden 2005 tarkastukseen perustuvaa saatavaa maksettavaksi.

Toisella perusteellaan kantaja vetoaa siihen, että komissio on antaessaan uuden veloitusilmoituksen rikkonut sopimusvelvoitteitaan, joiden mukaan komissio ei voi pyytää täydentäviä tositteita kuuden vuoden kuluttua viimeisestä Insulalle suoritetusta maksusta ja ilman asiaa koskevaa ilmoitusta sopimuksen mukaisessa määräajassa.

Kanne 8.3.2010 — Saksa v. komissio

(Asia T-114/10)

(2010/C 134/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: J. Möller ja C. Blaschke, avustajanaan asianajaja U. Karpenstein)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Komission 23.12.2009 tekemä päätös K(2009) 10712, jolla alennettiin taloudellista tukea, jota Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) myönnettiin 18.12.1997 tehdyn komission päätöksen K(97) 3742 (EAKR nro 970010008) mukaisesti Rein-Maas alueen tulvien ehkäisemiseksi IC Interreg II/C -yhteisöaloitteen puitteissa Belgian kuningaskunnassa, Saksan liittotasavallassa, Luxemburgin suurherttuakunnassa ja Alankomaiden kuningaskunnassa, on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio alensi riitautetulla päätöksellä taloudellista tukea, jota EAKR:sta myönnettiin 1.1.1994–31.12.1999 Rein-Maas alueen tulvien ehkäisemiseksi IC Interreg II/C -yhteisöaloitteen puitteissa Belgian kuningaskunnassa, Saksan liittotasavallassa, Luxemburgin suurherttuakunnassa ja Alankomaiden kuningaskunnassa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset taloudellisen korjauksen suorittamiseksi eivät täyty. Kantajan mukaan tällä säännöksellä ei oikeuteta komissiota suorittamaan taloudellista korjausta hallinnollisten virheiden vuoksi tai väitetysti puutteellisten hallinto- ja valvontajärjestelmien johdosta. Kantaja väittää myös, että vaikka asiassa katsottaisiin, että hallinnolliset virheet tai väitetysti puutteelliset hallinto- ja valvontajärjestelmät kuuluvat asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan piiriin, taloudellista korjausta ei silti voitaisi suorittaa. Yhtäältä ”sääntöjenvastaisuudet”, joihin komissio viittaa, voivat oikeuttaa taloudellisen korjauksen vain, jos niillä on tai on ollut haitallinen vaikutus unionin talousarvioon. Kantajan mukaan tilanne ei komission moittimien toimenpiteiden osalta ole näin. Toisaalta kantaja väittää, että useissa esille tuoduissa hankkeissa ei itse asiassa ole rikottu yhteisön oikeutta.

Toisessa kanneperusteessa kantaja väittää, että komissiolla ei ole asetuksen N:o 4253/88 nojalla oikeutta suorittaa kiinteämäärisiä tai ekstrapolaroituja taloudellisia korjauksia. Kantaja toteaa tältä osin, että mainitun asetuksen 24 artiklan sanamuoto viittaa selvästi konkreettisiin tilanteisiin ja laskennallisesti määritettäviin määriin.

Kolmannessa kanneperusteessa kantaja väittää, että asiassa on loukattu suhteellisuusperiaatetta ja suoritettu perusteeton jäsenvaltioiden välinen ekstrapolarointi, jonka johdosta yksi jäsenvaltio joutuu vastuuseen muiden jäsenvaltioiden tekemistä virheistä.

(¹) Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1).

Kanne 8.3.2010 — Saksa v. komissio

(Asia T-116/10)

(2010/C 134/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamies: J. Möller, edustaja: Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— komission 23.12.2009 tekemä päätös K(2009) 10675, jolla on vähennetty komission päätöksen K(97) 1120 mukaan Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) Nordrhein-Westfalenin tavoite 2 -ohjelmalle (1997–1999) myönnetyn tuen määrää, on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on vähentänyt riidanalaisella päätöksellään EAKR:sta Nordrhein-Westfalenin tavoite 2 -ohjelmalle (1997–1999) myönnetyn tuen määrää.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja vetoaa siihen, että komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti. Kantajan mukaan komissio on ottanut virhemäärien laskennassa huomioon virheellisiä määriä.

Toisessa kanneperusteessa väitetään, että asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohdassa asetetut rahoitusoidkaisun edellytykset eivät täyty. Kantajan mukaan tämä säännös ei oikeuta komissiota tekemään rahoitusoidkaisuja hallinnollisten virheiden vuoksi tai epätarkoituksenmukaisiksi väitettyjen hallinnollisten järjestelmien ja valvontajärjestelmien vuoksi. Lisäksi väitetään, että rahoitusoidkaisu ei tule komission omaksumassa laajuudessa kyseeseen muistakaan syistä. Yhtäältä sellaiset ”sääntöjenvastaisuudet”, joita komissio tässä arvostelee, oikeuttavat